

عنوان مقاله:

اثر سطوح مختلف پرایمینگ بذر بر بهبود عملکرد گلرنگ و اجزای آن در شرایط تنش آبیاری

محل انتشار:

فصلنامه اکوفیزیولوژی گیاهی، دوره 9، شماره 31 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سمانه قربی چلکی - دانشگاه شهیدمدنی آذربایجان-تبریز

امیررضا صادقی - دانشگاه شهید مدنی آذربایجان-تبریز

بهمن پاسبان اسلام - دانشیار بخش تحقیقات علوم زراعی و باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تبریز، ایران

حمید محمدی - دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی اثرات پرایمینگ و تنش آبیاری بر عملکرد و اجزای عملکرد گلرنگ بهاره آزمایشی در سال ۱۳۹۳ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان به صورت فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با ۳ تکرار به اجرا درآمد. فاکتورهای مورد مطالعه شامل پرایمینگ در ۴ سطح (هیدروپرایمینگ، محلول نیتروکسین، محلول اکسین و شاهد (بدون پرایمینگ)) و تنش آبیاری در ۳ سطح (بدون تنش، تنش در مرحله ساقه روی و پر شدن دانه) بود. تجزیه واریانس نشان داد که صفات سرعت رشد مطلق بوته، ارتفاع گیاه، تعداد شاخه های فرعی، قطر طبق، تعداد طبق در بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و درصد مغز دانه به طور معنی داری تحت تاثیر پرایمینگ و تنش آبیاری قرار گرفت. عملکرد دانه در بوته با تمامی صفات مورد بررسی همبستگی مثبت و معنی داری داشت که در این میان بیشترین همبستگی با درصد مغز دانه مشاهده شد. بالاترین میزان عملکرد دانه در تیمار پرایمینگ مربوط به محلول اکسین (۸/۱۸۵۲ کیلوگرم در هکتار) و نیتروکسین (۱۸۱۸ کیلوگرم در هکتار) بود. به طور کلی، پرایمینگ بذر باعث بهبود صفات مورد آزمایش گردید که در این میان بذور پرایم شده با اکسین و نیتروکسین نسبت به بذور هیدروپرایم شده خصوصیات رشدی بهتری از خود نشان دادند. همچنین بالاترین میزان عملکرد دانه در تیمار تنش آبیاری در شرایط آبیاری کامل (۸/۱۸۴۶ کیلوگرم در هکتار) به دست آمد. در کل نتایج نشان داد که در شرایط نرمال آبیاری با استفاده از پرایمینگ می توان به عملکرد بالاتری دست یافت.

کلمات کلیدی:

نیتروکسین، اکسین، کم آبی، دانه های روغنی، ویژگی های رشدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1608636>

